

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudce JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatelky: **M. H.**, o návrhu ze dne 11. února 2015, doručeném Nejvyššímu správnímu soudu 16. února 2015 a označeném jako „návrh na zastavení exekuce“ nařízené usnesením Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 42 EXE 528/2010, sp. zn. soudního exekutora Mgr. Daniela Vlčka, EÚ Praha 7, 101 EX 06324/12,

t a k t o :

- I. Návrh **se odmítá**.
- II. Navrhovatelka **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 16. února 2015 na elektronickou podatelnu Nejvyššího správního soudu doručen návrh datovaný dnem 11. února 2015, jímž navrhovatelka navrhuje zastavit exekuci nařízenou usnesením Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 42 EXE 528/2010, sp. zn. soudního exekutora Mgr. Daniela Vlčka, EÚ Praha 7, 101 EX 06324/12. V návrhu je jako povinná (tj. navrhovatelka) označena M. H., návrh však jejím jménem podal ze své datové schránky fyzické osoby zmocněnec M. K.; plná moc však nebyla podepsána, resp. byla přiložena jen ve formě prosté fotokopie. Návrh na zastavení exekuce nebyl Nejvyššímu správnímu soudu podle textu adresován [adresován byl Danielu Válkovi (sic!), soudnímu exekutorovi], byl Nejvyššímu správnímu soudu pouze zaslán do datové schránky, aniž by bylo zřejmé, proč se pisatel na Nejvyšší správní soud obrací.

Nejvyšší správní soud uvádí, že správní soudy poskytují dle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto zákonem nebo zvláštním zákonem. Správní soudy rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správním orgánem, o ochraně proti nečinnosti správního orgánů, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu atd. (§ 4 s. ř. s.).

Správní soudy tak dle platných právních předpisů nemají pravomoc rozhodovat v občanském soudním řízení, v řízení o výkonu rozhodnutí, resp. v řízení exekučním. O návrhu na zastavení výkonu rozhodnutí rozhoduje příslušný okresní soud (§ 252 ve spojení s § 9 odst. 1 občanského soudního řádu), o návrhu na zastavení exekučního řízení soudní exekutor, resp. exekuční soud (§ 45 odst. 1 exekučního řádu), jímž je příslušný okresní soud.

Návrh podaný u Nejvyššího správního soudu se tak týká věci, k jejímuž projednání nejsou správní soudy, včetně Nejvyššího správního soudu, vůbec příslušné. Jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, a proto Nejvyšší správní soud návrh jako celek bez dalšího odmítl na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Pro aplikaci § 46 odst. 2 s. ř. s., jejímž důsledkem by bylo zachování časových účinků návrhu doručeného Nejvyššímu správnímu soudu, nebyly v daném případě splněny podmínky, neboť toto ustanovení se vztahuje pouze na návrhy, jimiž se zahajuje řízení u občanskoprávního soudu v prvním stupni (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. srpna 2006, č. j. Na 42/2006 - 21 či usnesení č. j. Na 118/2013 - 7 ze dne 11. dubna 2013, dostupné na www.nssoud.cz). Návrh na zastavení exekuce takovýmto návrhem není.

Dle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Proto soud vyslovil, že navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2015

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu